1833. No. 77.

LEEUWARDER COURANT

DINGSDAG den 24 SEPTEMBER.

ITALIE.

ANCONA, *den 5 Septembor.* Gisteren avond is eene Grieksche schooner alhier aangekomen met depêches voor Londen bestemd, welke dadelijk met eenen buitengewonen courier zijn verzonden. Ofschoon men vermoedt, dat de inhoud dezer depêches belangrijk zij, zoo is men niets te weten gekomen.

Terwijl onze stad eenige rust genoot, kwam het der Franschen plotseling in den zin, om den schijn aan te nemen, als of zij eenen vijandelijken aanslag vreesden. De Fransche generaal *Cubières* heeft al de officieren en onderofficieren te zamen geroepen en raad gehouden; daarop zijn er maatregelen genomen, als of men den vijand verwachtte. Elk heeft zich thans in zijne woning van wapenen en ammunitie voorzien, en tusschen inwoner en militair is eene ernstige spanning ontstaan. Men vermoedt intusschen, dat alles eene vinding der Franschen is, om een voorwendsel of eene reden te hebben, waarom het garnizoen versterkt wordt. Er worden meerdere Fransche troepen verwacht.

PRUISSEN.

BERLIJN, *den 16 September.* Eergisteren is Z. M. de Koning hier uit Maagdeburg terug gekomen. Z. M. heeft dien ochtend de veldmanoeuvres van het vierde leger-corps bij het dorp Neu-Gerwisch bijgewoond.

Uit Albanie luiden de jongste brieven zeer verschillend. Terwijl in het zuiden diens lands, tot aan de Grieksche grenzen, volkomene rust en orde heerschen, waartoe het herstel der in vroegeren tijd met het bewaken der eng-passen belaste kapiteinen in deze waardigheid en regten, als ook in het genot der daaraan verbondene emolumenten, wezenlijk heeft toegebragt, glimt in noordelijk Albanie de asch des oproers weder gedurig meer aan, gelijk zulks met name te Scutari het geval is, waar de in *Mustapha*-Pacha's plaats gestelde stedehouder der Porte met voorbeeldelooze hardheid regeert. De bevolking der stad Scutari heeft nu 4 afgevaardigden, 2 Turken en 2 Christenen, naar Konstantinopel gezonden, om bij den Sultan de terugroeping van dezen dwingeland te bewerken. Blijft deze zending vruchteloos, zoo is met allen grond het ergste te vreezen, alzoo reeds ieder gereed schijnt om zich met geweld uit dezen wanhopigen toestand te bevrijden; iets waartoe ook zeker reeds de poging gedaan zou zijn, bijaldien niet de meervermogende inwoners, die aan den bazar, welke door het geschut der citadel bestreken wordt, grooten voorraad van waren hebben, hadden doorgedreven, dat men nog eerst den weg van zachtheid zou beproeven.

Heden zijn de fondsen alhier zeer gedaald; men zeide aan de beurs, ten gevolge der aankomst van eenen courier uit Konstantinopel. Morgen hoopt men de reden met juistheid te kunnen aangeven.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 13 September.* Op het protest van den Pruissischen zaakgelastigde tegen het besluit van den Zwitserschen landdag, betreffende het militair bezetten van Neufchatel, is door burgemeester en staatsraad van het dirigerend kanton Zurich, op den 7 dezer, namens den landdag geantwoord, en daarbij te kennen gegeven, dat het bewuste besluit van den landdag uitsluitend Neufchatel als Zwitsersch kanton betreft, hetwelk bij de vereenigings-acte van 19 Mei 1815 en het bondsverdrag van Augustus deszelven jaars verpligtingen aangegaan heeft, op wier vervulling de landdag nadrukkelijk moet aanhouden, en dat daarbij de regten des vorstendoms Neufchatel, en deszelfs betrekking tot zijnen vorst in alle opzigten onaangeroerd gebleven zijn en blijven zullen; dat alzoo tot het bewuste protest en de daarbij uitgesproken reserve van de regten van den vorst van Neufchatel, naar de overtuiging van den landdag, niet de minste grond voorhanden is, en het veelmeer aan den landdag toekomt om voorbehoud te nemen tegen de inmenging in de inwendige aangelegenheden van Zwitserland en met name in de betrekkingen, waarin het bondgenootschap tegen over het medeverbonden kanton Neufchatel staat, welks te Neufchatel residerende regering, naar luid van de vereenigings-acte, uitsluitend de regten des kantons als lid van het bondgenootschap uit te oefenen en deszelfs pligten te vervullen heeft; dat onder dit gezigtspunt van geene verkrachting van volken-regt of van verdragen de rede kan zijn, waar enkel aan verdragmatige bevoegdheden en pligten gevolg gegeven wordt, maar slechts daar, waar juist die verdragmatige bepalingen uit het oog verloren worden, en gevolgelijk hebben dezen de gevolgen te dragen die uit verdere verwikkelingen zouden kunnen spruiten. „ Het bondgenootschap," dus besluit dit antwoord, „ vertrouwt overigens op de zoo welwillend door de Europesche Mogendheden aan hetzelve toegezegde waarborging van deszelfs zelfstandigheid, onafhankelijkheid en onzijdigheid, gelijk ook van de integriteit en onschendbaarheid van deszelfs gebied, hetwelk van zijnen kant het bondgenootschap tegen alle verkorting zal weten te bewaren. — In de hoop, dat deze verklaring den koninklijk Pruissischen zaakgelastigde gerust stellen zal, nemen burgemeester en staatsraad voornoemd deze gelegenheid waar om den heer *Olfers* van hunne bijzondere hoogachting te verzekeren."

Volgens de jongste berigten uit Konstantinopel schijnt in die stad veel misnoegen te heerschen, en de vrees, dat dit tot uitbarstingen komen zal, de herleving van handel en vertier zeer tegen te werken. Men spreekt voorts van eenen nieuwen bedenkelijken opstand in Albanie, maar waaromtrent men nader berigt dient af te wachten.

Met brieven uit Konstantinopel van den 19 Augustus, te Bucharest ontvangen, verneemt men, dat des nachts tusschen den 18 en 19den aldaar een groote brand in de nabijheid van Galatz uitgebroken was, die allerwaarschijnlijkst was aangestoken, doch dien men gelukkig des ochtends meester werd; ook had men op andere plaatsen pogingen tot brandstichting opgemerkt en daaruit tot het bestaan eener zamenzwering besloten, wat dan ook denkelijk aanleiding gegeven zal hebben tot het vroeger over Bucharest ingekomen berigt, dat te Konstantinopel een komplot was ontdekt.

AUGSBURG, *den 14 September.* De *Allg. Zeitung* behelst brieven uit Patras en uit Nauplia, in de laatste helft van Julij geschreven, en eene aanstaande verandering aankondigende in het ministerie, hetwelk de schrijver het werk van den heer *Trikupi* of veeleer van deszelfs Engelschen beschermer noemt. De Fanarioten, of Grieken uit Konstantinopel, zouden van het bestuur verwijderd, en een staatsraad ingesteld worden, tot welken men verscheidene lieden van bekwaamheid, die onder vorige besturen posten van gewigt bekleed hadden, scheen te zullen roepen.

Dienovereenkomstig zegt men dat *Trikupi* als minister van buitenlandsche zaken zijn afscheid genomen heeft, en in betrekking van gezant naar Konstantinopel gaan zal, terwijl hij door *Koletti* zou worden opgevolgd. Ook *Maurokordato* moet zijn ontslag hebben gevraagd, hetwelk hem echter niet verleend is. In het beheer der justitie zou *Praides* weder voor zijnen waardigen voorganger *Klonares* plaats maken, en de minister van binnenlandsche zaken *Psylas* zou *Zaimi* tot opvolger hebben. De tegenwoordige Nomarch van Achaja, *Klarakis*, zou tot minister voor het zeewezen worden benoemd. „ Wordt het bestuur werkelijk (dus gaat de schrijver voort) zoodanig zamengesteld, dan zal er eene blijkbare toenadering tot de partij van *Kolokotroni* en *Kolicpulos* plaats hebben, die men tot nu toe verwijderd heeft gehouden, doch waarmede twee der nieuw te benoemen ministers naauw verbonden zijn. Het ministerie zou dan tevens in *Maurokordato*, *Koletti*, *Klonaris* en *Zaimi* vier mannen van erkende bekwaamheid bezitten, waaronder het echter moeijelijk zou zijn, de vereischte eendragt te handhaven. Aan de werkzaamheid en goede bedoelingen van het regentschap laat men bij voortduring alle regt wedervaren, inzonderheid is graaf *Armansperg* de lieveling des volks; men beklaagt zich intusschen steeds, dat niemand hem op zijde staat, die de ware belangen en behoeften der natie genoegzaam kent."

Als een blijk der veranderde rigting, beschouwt voorts de schrijver het verschijnen van een nieuw blad, hetwelk den titel van *Heleos* (de zon) zal voeren en door de beide *Suso's* geschreven zal worden; het zou in het Fransch opgesteld zijn. Eenigermate schijnt de steller dezer brieven de Fransche partij te begunstigen en den aftogt hunner troepen te beklagen, welke, zegt hij, het regentschap aan deszelfs eigen krachten heeft overgelaten, op een oogenblik, nu de nationale troepen (hij bedoelt de onregelmatige militie) het land ontruimd hebben en de Beijerschen tot dezelfs behoorlijke bezetting ontoereikend zijn. Voorts roemt hij, niet geheel zonder grond, hetgeen de Franschen tot verbetering van het land gedaan hebben, onder anderen de schoone kazerne welke zij te Modon gesticht, de brug welke zij, tusschen die stad en Kalamata, over de rivier Pamisus opgerigt hebben, den weg van Modon naar Navarino, de verbetering dezer laatste vesting, welke zij geheel herbouwd hebben, enz. Naar hetgeen de schrijver te kennen geeft, zou de aftogt der Franschen geacht worden met dien der Russen uit Turkije in verband te staan. De brief meldt ook, dat Koning *Otto*, in den loop der maand Augustus, waarschijnlijk, over Patras, naar Missolonghi reizen zal.

HAMBURG, *den 17 September.* De Kroonprins van Zweden heeft den [illegible] September Christiania weder verlaten en is, na eene afwezigheid van twee maanden, den [illegible] des avonds te Stokholm terug gekomen. De voorslag tot verbeteringen in de Noorweegsche constitutie, op den 20 Augustus aan de Storthing van dat koningrijk gedaan, was verzeld door de volgende koninklijke boodschap:

„ De drangredenen, welke Z. M. nopen deszelfs reeds vroeger voorgelegde genadige voorslagen, welke verbeteringen in de grondwet ten doel hebben, andermaal te herhalen, mogen niet miskend worden. Zelfs zij die, zonder op de toekomst acht te slaan, het nut en de noodwendigheid dezer voorslagen, inzonderheid wat de opdraging van het volstrekte Veto aan den Koning, in plaats van het bij de Grondwet vastgestelde opschortende Veto, betreft, niet te erkennen, kunnen zich niet onthouden aan Zr. Ms. bedoelingen regt te laten wedervaren. Het is de zorg voor Noorwegens zelfstandigheid en voor de Grondwet des koningrijks, hetgeen Z. M. beweegt om zich op nieuw aan de wijsheid en vaderlandsche gevoelens der nationale vertegenwoordiging te wenden. Het is in geenen deele de koninklijke bedoeling geweest, door deze voorslagen eene uitbreiding zijner magt te bewerken, maar veeleer de duurzaamheid der staatsmagten te verzekeren en de grenzen der attributien van elke derzelven nader te bepalen. Door dezelfde inzigten bestuurd, welke tot de vroegere voorlegging dezer voorslagen aanleiding gegeven hebben, en met terugwijzing op de gronden, in de koninklijke voorslagen en mededeelingen van den 28 Julij 1824, 26 Februarij 1827 en 1 September 1830 omstandiger ontwikkeld, legt Z. M. aan de tegenwoordig vergaderde zevende gewone Storthing twee nieuwe genadigste voorslagen tot veranderingen in de paragrafen 17, 78, 79, 80, 81, 82 en 92 der grondwet voor, tot behandeling in de aanstaande gewone Storthing, aan welke het toekomt te beslissen of de algemeene en persoonlijke vrijheid de aanneming dezer voorslagen vereischen, dan of het alsnog aan de ondervinding en overtuiging van volgenden tijd moet overgelaten blijven, deze zoo algemeen gewigtige bepalingen aan te nemen."

ENGELAND.

LONDEN, *den 18 September.* Uit Valparaiso, in Chili, wordt geschreven, dat een aldaar gevestigd Duitsch koopman, die een eerst minnaar is van wetenschappelijke onderzoekingen, aan zekeren Deenschen matroos, met name *Kenout*, een' man van groote begaafdheden, het onderzoeken heeft opgedragen gehad van sommige woeste streken van Chili, tot welke misschien nimmer eenig Europeesch reiziger was doorgedrongen geweest. Deze man, zegt men, heeft zeer belangrijke ontdekkingen gedaan. Zoo heeft hij onder anderen in de Andes van Chilian eene vlakte ontdekt, heinde en ver met de bouwvallen van eene uitgestrekte stad bedekt. Daar nu de tegenwoordige Indianen van Chili van oudsher zwervende stammen zijn geweest, en daar de Incas hunne heerschappij in dit land nimmer duurzaam hebben kunnen vestigen, zoo volgt hier uit dat deze stad gebouwd moet zijn geweest door eenig beschaafd volk, hetwelk later geheel verdwenen is. Men weet, dat men ook in andere streken van Amerika sporen ontdekt van eene gevorderde beschaving, waarvan men bij de Indianen die deze streken thans bewonen, geene overblijfselen meer ontmoet.

Te Berbice hebben de planters, kooplieden en andere inwoners, in eene publieke bijeenkomst, een adres aan den gouverneur der kolonie gestemd, waarin zij verklaren overtuigd te zijn, dat de veranderingen, door het Huis der Gemeenten tot afschaffing van den slavenstand vastgesteld, onvermijdelijk zijn geworden, en dat hunne bezittingen en zelfs hun bestaan als eene beschaafde maatschappij van den goeden uitslag dier maatregelen afhangen; weshalve zij met alle middelen, die in hun vermogen zijn, met den Gouverneur zullen medewerken om alle pogingen, ingevolge de besluiten van het Huis der Gemeenten, tot behoud der algemeene rust te doen gelukken, met vertrouwen op de billijkheid van Zr. Ms. regering en van hunne medeburgers in het moederland, dat zij, mogten alle aan te wenden middelen vruchteloos zijn, hun eene volkomene en regtvaardige schadeloosstelling voor hunne alsdan te lijden verliezen zullen toestaan.

Het ontworpen huwelijk van don *Pedro's* oudste dochter met een' afstammeling der familie Beauharnais, is een nieuw twistpunt in de Portugesche zaak geworden en zal veelligt aanleiding tot nieuwe moeijelijkheden in derzelver ordelijke beslissing worden: aangezien het, naar luid der oude grondwet van Portugal, ten eenemale onmogelijk is, dat zulk een huwelijk kan plaats grijpen. Volgens die wet is uitdrukkelijk bepaald, dat, ingeval de Koning geene mannelijke, maar wel vrouwelijke nakomelingen heeft, zijne oudste dochter, na den dood haars vaders, Koningin wordt, mits met eenen Portugeschen edelman huwende, die echter den titel van Koning niet zal mogen aannemen dan na het verwekken eens mannelijken nakomelings uit gezegd huwelijk, zullende genoemde Prinses, ingeval zij eenen buitenlander mogt huwen, van de koninklijke kroon voor altoos verstoken zijn.

Deze grondwettige bepalingen zijn slechts eenmaal verkracht geworden in den jare 1679, toen de cortes speciaal vergaderden, om aan de oudste dochter van *Petrus II* toestemming te verleenen tot het huwen van eenen Savooischen Prins, die echter geenszins in het bezit van den Portugeschen troon is gekomen, gelijk zulks tot heden toe nimmer eenen vreemde vorst is te beurt gevallen. *Joseph I*, die in hetzelfde geval verkeerde van geen mannelijk oor te bezitten, en de moeijelijkheid gevoelde, waarin het lot hem plaatste, nam het besluit, om zijne oudste dochter met zijnen eigen broeder te doen huwen, die een Portugees was; welk besluit ten gevolge had, dat Koningin *Maria II* haren vader op den 13 Mei 1777 in de regering opvolgde, en haar echtgenoot den volgenden dag eene circulaire aan alle hoven van Europa deed afzenden, waarin hij van die opvolging kennis gaf, met bijvoeging, dat hij, als *Petrus III*, den titel van Koning van Portugal had aangenomen, welke buitengewone omstandigheid het eerst in 600 jaren plaats greep.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 17 September.* Zie hier wat onze bladen van den staat der zaken in Portugal zeggen.

In het *Journal des Débats* leest men hetgeen volgt:

„ Wij hebben heden geene tijding uit Portugal ontvangen; de dagbladen behelzen er geene. In het *Bulletin du Soir* wordt er geen gewag van gemaakt. Alles doet gelooven, dat de courier van den heer *de Raijneval* nog niet te Parijs is aangekomen, en dat er tot op dit oogenblik niets echts is dan de telegrafische depêche, welke wij gisteren medegedeeld hebben.

„ Nogtans verhaalden lieden, die voorgeven regtstreeksche berigten uit het leger van don *Miguel* te ontvangen, heden als zeker aan de beurs, dat den 5den, maarschalk *Bourmont* eenen geveinsden aanval op het noorden van Lissabon gedaan had, terwijl hij met het overige van zijn leger het fort Belem stormenderhand bemagtigde, en dat hij den 6den meester was van al de voorsteden der stad."

De *Gazette* van den 16den des avonds zeide hetgeen volgt:

„ Den 5den heeft *Bourmont*, aan het hoofd van een korps, uit 6 à 7 duizend man bestaande, de stad van den noordkant, langs Arrosos en Val de Peteira, aangegrepen. Die aanval, die alleen geschied was om 's vijands magt daarheen te lokken, is volkomen geslaagd.

„ Op het oogenblik toen don *Pedro's* troepen, aan dit uiteinde der stad, hunne grootste krachten inspanden, is het ander uiteinde (te weten dat aan den zeekant, Belem, Ajuda en Alcantara) door de koninklijke troepen bezet geworden, die alles wat hun tegenstand bood overhoop geworpen hebben. De geveinsde aanval aan de noordzijde is nogtans zeer moorddadig geweest. Maarschalk *Bourmont* berigt ontvangen hebbende, dat het deel der stad, hetwelk hij bezetten wilde, op eene vaste wijs bezet was, heeft oogenblikkelijk, omstreeks den avond, den aanval doen ophouden, als hebbende nu de uitkomst verkregen, welke hij bedoelde.

„ Men zegt dat don *Pedro* bij het gevecht was, en dat een officier der genie, die tot zijnen staf behoorde, nevens hem gesneuveld is. Vele voorname officieren uit het Pedroïstische leger zijn dood. Het schijnt, dat hetzelve aan dooden en gekwetsten (*hommes hors de combat*) een verlies geleden heeft van 600 man. De koninklijke armee heeft insgelijks veel geleden, door de onbedwingbare onverschrokkenheid harer soldaten, die als woedend op de Pedroïsten invlogen.

„ Bij het vertrek van den courier wachtte elk eenen algemeenen aanval. Het deel der stad, hetgeen de koninklijke armee in bezit heeft, is dat, hetwelk Lissabon van den zeekant verdedigt en in hetwelk de Taag-forten, zoo als St. Juliaan, Bugio, de toren Belem, enz. gelegen zijn; ongetwijfeld zijn deze in de magt der koninklijke troepen.

„ Elk oogenblik heeft men te Parijs de definitive tijding te wachten, dat Lissabon geheel ingenomen is en dat don *Pedro* gekapituleerd heeft."

[illegible] *[illegible]tionnel* zegt niet te gelooven dat er te Parijs latere tijdingen zijn dan [illegible] den 5den en merkt aan dat de legitimistische bladen hunne bronnen niet opgeven.

De *Messager* beweert, dat *Napiers* vloot noodwendig eene rol in het door de *Gazette* vermelde gevecht moet gespeeld hebben, en besluit hier uit dat haar berigt valsch is.

(Wij lezen voorts in eenen bijzonderen Parijschen brief, van den 17den des namiddags, hetgeen volgt:)

„ Een buitengewone courier is heden morgen uit Madrid bij de Spaansche ambassade aangekomen. Kort daarna heeft de graaf *de Colombi*, zaakgelastigde van Spanje, zich naar den heer *de Brogli* begeven. Het diepste geheim wordt met betrekking tot de door dien courier overgebragte depeches in acht genomen, maar de agenten der Portugesche leening beweerden op de beurs, dat don *Miguel* den 9den te Lissabon binnen getrokken was. Er werd omtrent deze tijding geene andere bijzonderheid gegeven, hetwelk zou doen onderstellen dat zij ten minsten vergroot is."

. Ook liepen er aan de beurs nog eene menigte andere geruchten; sommige derzelve waren ingerigt om den indruk der vroegere berigten te keer te gaan. Zoo zeide men dat er depêches van den heer *de Rayneval*, uit Madrid, waren, die al deze tijdingen weerspraken. Ook wilde men dat de maarschalk *Bourmont*, bij eenen uitval der constitutionele troepen, gevangen gemaakt zou zijn.

Men zegt dat de herfstverlofgangers opgeroepen zijn, en dat onderscheidene korpsen de Duitsche grenzen moeten naderen.

Wij hebben kortelings gemeld, dat vader *Enfantin* naar Alexandria vertrokken is, om de *vrije vrouw* te zoeken. Dit is niet naauwkeurig. Hij wil de doorgraving van de landengte van Suez bewerken. Wij hebben een' brief van vader *Enfantin* aan den heer *de Fleury*, zijn medegevangene in de Sainte-Pélagie, voor ons, waarin hij het oogmerk van zijne reis aankondigt: „ Ik wil Frankrijk niet verlaten, zonder u vaarwel te zeggen. Ik vertrek morgen naar Egypte; ik hoop, door mijne reis, ten minste de aandacht van Frankrijk te vestigen op het grootste indistruële werk, (de doorgraving van de landengte van Suez), hetwelk in onze dagen kan en moet ondernomen worden, ontworpen door *Napoleon*, bestudeerd door zijnen staf, en gelegen op een grondgebied, bestuurd door den ondernemendsten man onzer dagen. Ik zal, tusschen het oude Judea en het antique Egypte, Rome aan Mecka, *Mahomet* aan *Christus* trachten te verbinden. Laat mijne onderneming heerschzuchtig schijnen; dezelve is bij mij onveranderlijk; het is mij zelfs aangenaam, dat men dezelve voor mij te groot acht, opdat men dezelve beschouwe zoo als zij wezenlijk is, namelijk, van een algemeen en uitgebreid belang. Het is een kruistogt, welken ik bedoel."

Uit Louviers wordt van den 14den gemeld, dat de justitie aldaar zekeren persoon opspoorde, welke zich sedert eenigen tijd te dier plaats had opgehouden en die vrij bemiddeld scheen. Op den dag van 's Konings komst door die stad was de vreemdeling plotseling verdwenen, zonder eenig berigt van zich achter te laten, doch na zijn vertrek was het gebleken, dat hij dien eigen morgen aan een arbeider 10,000 franken had aangeboden, zoo deze den Koning zou willen om het leven brengen.

De gouden degen, door eenige voorname legitimisten ten geschenke voor *Hendrik V* bestemd, en waarop, zoowel op de schede als op het lemmer, het woord *voorwaarts* gegraveerd is, is reeds naar Praag gezonden.

Men zegt, dat er bij de Oostenrijksche legatie niet minder dan 747 paspoorten geviseerd zijn van Franschen, die naar Praag gaan, om er tegenwoordig te zijn bij het meerderjarig worden van den hertog *van Bordeaux*, die den 29 dezer den ouderdom van veertien jaren en dus volgens de oude Fransche wetten alsdan zijne meerderjarigheid bereikt heeft.

B E L G I E.

BRUSSEL, *den 17 Augustus.* De bladen maken thans ook den brief openbaar, welke door den Koning aan den Paus is geschreven, bij de zending van den heer *Ch. Vilain XIIII* als buitengewoon gezant naar Rome. Z. M. zegt onder anderen in dezen brief, dat een zijner eerste zorgen was geweest, toen hij, door de Voorzienigheid en den nationalen wensch geroepen, onder het Belgisch volk kwam, om de betrekkingen met den pauselijken stoel, welke door de staatkundige omstandigheden kortelijk waren afgebroken geweest, spoedig te herstellen. Overtuigd dat de aloude goede gezindheid der Pausen jegens een zoo godsdienstig volk als de Belgen niet verloren was gegaan, en niet min overtuigd, dat de nieuwe waarborgen, bij de constitutie van het onafhankelijk Belgie aan de roomsche eeredienst gegeven, aangenaam aan den heiligen stoel wezen en het oogenblik der erkenning van Belgien door denzelven verhaasten moesten, had de Koning iemand benoemd om Z. H. zijne komst ten troon te berigten, welke gezant overigens in last had, den Paus te betuigen, hoeveel waarde Z. M. *Leopold* aan deszelfs vriendschap hechtte, hoezeer het welzijn van het Belgisch volk hem ter harte ging, ook in het verkrijgen voor hetzelve van Zr. H. gebeden en zegeningen.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE, *den 19 September.* Door Z. M. is tot eersten griffier bij het hoog geregtshof alhier benoemd de heer *J. H. Speirman*, commies-griffier bij voornoemd hof, die tot dus verre de functien van eersten griffier heeft waargenomen.

Bij koninklijk besluit van den 13 dezer, no. 120, is de heer *Georg Ochsner* toegelaten en erkend als consul van het Zwitsersche bondgenootschap, te Amsterdam.

Bij kabinetsbesluit van den 6 September ll., is *Jacob Franco Mendes* benoemd tot honorair solo violoncellist bij de koninklijke kapel.

Alhier is aangekomen en aan het hotel van *den Ouden Doelen* afgestapt Z. Exc. de Keizerlijk-Russische staatsraad in werkelijke dienst *Potemkin*, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Rusland aan het Nederlandsche hof, laatstelijk komende van Berlijn. Nog zijn hier aangekomen en in hetzelfde hotel gelogeerd Prins *Soltykoff* en graaf *Fersen*, beide komende van Londen.

Het Luxemburger dagblad van den 14 September, neemt een artikel uit het *Handelsblad* over, volgens hetwelk Z. M. de Koning door de Conferencie zou uitgenoodigd zijn geworden, zich tot den Duitschen Bondsdag te wenden, met verzoek om in den afstand van een gedeelte van Luxemburg aan Belgie te bewilligen, opdat aldus de verschillen tusschen Holland en Belgie mogten vereffend worden; met bijvoeging, dat de zittingen van de Conferencie te Londen zoo lang zouden opgeschorst blijven tot dat Z. M. aan die uitnoodiging zou voldaan hebben. Het Luxemburger dagblad schijnt weinig geloof aan dat artikel te slaan, en wil van geenen afstand weten. Het zegt: „ Het dagblad *le Temps* berigt stellig, *dat de Bondsdag van Frankfort geen afstand van een gedeelte van het Luxemburgsche zal toestaan.* Dit Fransche *Journaal* is beter onderrigt dan het Hollandsche dagblad. — Het is ook strijdig met de eenvoudigste kennis van de regten der staatkunde, om te gelooven, dat het kabinet der Nederlanden de eenigste scheidsman zou wezen in eene zaak, die geheel Duitschland aangaat, en dat het Duitsche Verbond zou afzien om zelve uitspraak te doen over een vraagpunt, dat, volgens de verdragen, geen stof tot de geringste moeijelijkheid oplevert ten opzigte van deszelfs bijzondere regten."

De Belgische dagbladen van den 18 September behelzen het volgende:

„ In Belgie neemt de oogziekte onder de militairen op eene verontrustende wijze toe; eenige honderden zijn reeds blind. Men schrijft zulks aan de onkunde der chirurgijns toe.

„ Ons dagblad *l'Union* verzekert, dat ons gouvernement besloten heeft, de Belgische troepen, gedurende den winter, van de grenzen terug te trekken.

„ Uit Antwerpen wordt omtrent de weder in staat van verdedigingstelling der Citadel geschreven, dat men tegenwoordig arbeidt aan het wederoptrekken van den muur in de bres van het bastion Toledo. Vele lieden vreesden intusschen, dat het jaargetijde reeds te ver gevorderd was voor het ondernemen van dergelijke constructien. Het binnengedeelte van de Citadel is tegenwoordig nagenoeg geheel en al opgeruimd. Al de ingeslagen gaten zijn gevuld en de traversen en borstwering-hellingen hersteld. Het garnizoen, dat tegenwoordig in de Citadel de wacht houdt, is in voorloopig opgeslagen barakken gelegerd, naardien alle verblijven tijdens het beleg van de Citadel voor het meerendeel ingestort zijn, en daarna geheel omver gehaald hebben moeten worden. De kruidmagazijnen, het hospitaal, de geblindeerde batterijen, de poternes, zijn weder in volkomen orde; de terrawerken zijn hersteld, gelijk mede de voornaamste communicatien. De bres aan de linkerzijde van de lunette St. Laurent is door middel van fascienwerk hersteld geworden; zoodat er kortom weldra geen spoor meer van het beleg zal overblijven. — In het binnengedeelte van het verbrand arsenaal, nabij de Citadel, wordt ook wederom, voor een groot gedeelte, een der voornaamste gebouwen, van die er vóór het bombardement bestonden, opgetrokken. Dit gebouw is voor een magazijn van het artillerie-materieel bestemd."

Uit de Weener-berigten zou het op nieuw blijken, dat Frankrijk wederom vertoogen aan de Noordsche Mogendheden gedaan heeft betrekkelijk de Zwitsersche aangelegenheden. Voor eene niet te voorziene verwikkeling der Europesche aangelegenheden vreezende, schijnt het Parijzer kabinet op het oude thema terug te komen, *inschikkelijkheid*, namelijk, om de Noordsche Mogendheden te bewegen zich niet met Zwitserland in te laten. Het behoud der *inwendige rust* van Frankrijk is hier wederom de hoofdreden, de oude deun. Wij voor ons gelooven, dat Frankrijk op nieuw het Pruissische kabinet zoekt te streelen, om van deszelfs toegevendheid ten aanzien der Zwitsersche aangelegenheden zeker te zijn. Het zal ons verwonderen of Zijne Pruissische Majesteit de *kneep* zal merken, welke Zijne Fransche Majesteit niet zal nalaten, ter gelegener tijd, op die streeling te laten volgen. Bij zulken voortgang van zaken, zal de *inwendige rust* van Frankrijk nog dikwerf te berde moeten gebragt worden, tot dat het buiten Frankrijk overal zoo *onrustig* zal zijn, dat geen vorst aan Frankrijk meer iets zal hebben te weigeren. Wij zeggen, bij zulken voortgang, in de hoop en in het geloof echter verkeerende, dat deze gang van zaken eene wending staat te nemen. Uit de houding, welke de Engelsche dagbladen, de ministeriele [illegible] bij de kennisgeving der Zwitsersche gebeurtenissen hebben aangenomen, blijkt [illegible] overtuigend genoeg, hoeveel deel de Fransche propaganda aan de woelingen in Zwitserland genomen heeft, en de discussiën in de Fransche wetgevende kamer hebben reeds voorlang duidelijk genoeg bewezen, dat de nieuwe Fransche regering nimmer vreemd aan deze propaganda was. De diplomatieke agenten van dat hof hebben tegen de verwijtingen, welke hen dessaangaande gedaan werden, wel altijd geprotesteerd, doch wat hielpen deze protestatiën, wanneer de ministers, door de oppositie in het naauw gebragt, hunne deelneming in de pogingen der propaganda, naar buitenlands, moesten bekennen? Wij kunnen derhalve niet veronderstellen, dat de Noordsche mogendheden hun eigen behoud langer op het spel zouden durven zetten, om, zoo het heet, de inwendige rust van Frankrijk te helpen blijven handhaven. Dat men de thans gerevolutioneerde Zwitsersche kantons, die hun gelukkig en vreedzaam bestaan, hunnen materielen voorspoed aan eenige Zwitsersche demagogen en aan eenige Fransche en Poolsche fortuinzoekers hebben opgeofferd, in rust laten zal, is waarschijnlijk; doch dat Pruissen het kanton Neufchatel, waarop de Koning souvereine regten heeft verkregen, zich zoo geheel zal laten ontnemen, komt ons minder waarschijnlijk voor, tenzij het welligt reeds vooraf mogt hebben besloten, deszelfs Rijngewesten nog voor het vroegjaar van 1834 af te staan.

UTRECHT, *den 19 September.* Eergisteren avond is te Soest een geweldige brand ontstaan bij de pompenmakers *Hartsing*, met dat gevolg, dat het geheele huis, met vele houtwaren en andere goederen, een roof der vlammen is geworden. De belende huizen zijn door de hulp van de fabrijk-spuit van Baarn en die van Soest behouden geworden.

ROTTUMEROOG, *den 12 September.* Leveren de westelijke kusten van Frankrijk en van ons vaderland een allertreurigst schouwspel op van het verwoestend gevolg van den storm, die den 2 dezer maand heeft gewoed, niet minder is zulks het geval met het noordelijk gedeelte onzer kust.

Men verbeelde zich, dat alleen van dit ons kleinste eiland, na dien storm, niet minder dan zes wrakken drijvende zijn gezien, iets hetwelk de sedert jaren aldaar gevestigde bewoner zich niet herinnert, ooit ondervonden te hebben.

Uit één derzelven heeft hij alleen eenige koopmanschappen, en uit een tweede slechts eene bus met scheepspapieren (thans in handen van den strandvonder der gemeente Warsum) en een gebroken kabeltouw geborgen, waardoor dit laatste wrak nu blijkt te zijn geweest eene Hanoversche tjalk, genaamd *die beiden Freulin*, kapitein *Nicolaas Jongbloed*, laatst bevracht door den heer *J. H. M. Hesse*, van Weener, met haver en boter naar Antwerpen, de equipagie van dit vaartuig is, helaas! zoo als van alle overige, ontwijfelbaar met man en muis vergaan.

Te oordeelen voorts naar de constructie van het hier aangespoelde wrakhout, dan moet hetzelve ten minste wel van *tien* onderscheidene vaartuigen afkomstig zijn.

Terwijl ik dit eiland bezoek, zit er een wrak van eene Engelsche haring-schooner op deszelfs noordelijk strand; van deze is de manschap op het naburig Borcum gelukkig geborgen; dat van kapitein *Jongbloed* zit nog bewesten hetzelve, in de gronden van de Lauwers, en dat van een *Ever* ten zuid-westen.

Hartroerend is de aanblik dezer voor de scheepvaart zoo zeldzaam algemeene, als geduchte ramp, en vervult met meerdere akeligheid den bezoeker van dit eenzaam oord, alwaar hij eene hem ongewone stilte slechts door het golfgeklots en het geschreeuw van een aantal zee- en roofvogelen hoort afbreken.

Luidens berigten van de Oostvriesche eilanden, moet ook daar het onheil niet geringer zijn geweest; op Juist, zegt men, dat 1, Baltrum 3, Norderneij 5, Langeroog 3, Spikeroog 1 en Wangeroog 6 vaartuigen gestrand zijn; doch in het algemeen zouden de equipagies daar meer behouden zijn geworden.

ZWOLLE, den 19 September.

Heden is door den breeden kerkeraad ter vervulling der door het bedanken van Ds. J. Stroeve voortdurende vacature een twaalftal geformeerd, waarop zijn geplaatst: DD. J. Stroeve te Maassluis, Roldanus te Doesburg, Stuffken te Haafte, Molster te Rijswijk, Hellendoorn te Hilversum, Schrader te Raalte, Gunning te Hoorn, Sieblesz te Heino, Boeles te Noorddijk, Romenij te Montfoort, Hingst te Gooijenga en van Marle te Blokzijl; de laatste met het lot tegen Ds. Witsenberg en Parson.

Uit dit twaalftal zal reeds morgen een zes en drietal geformeerd en dan dadelijk eene beroeping gedaan worden.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Binnengekomen: Den 16 September, het kofschip *Concordia*, kapt. I. A. Keun en het smakschip *Catharina*, kapt. N. I. Boomgaard, beide met Hout van Noorwegen; het kofschip *Ida Aleida*, kapt. O. J. Woldring, met Hout van Dantzig; het kofschip *Jacoba*, kapt. M. de Jonge, met Zout van Liverpool. — Den 17 dito het tjalkschip *Hoffnung*, kapt. I. Dahlder, ledig van Amsterdam. — Den 18 dito het smakschip *2 Broeders*, kapt. H. Luken en het tjalkschip *2 Broeders*, kapt. B. H. van der Werff, beide met Hout van Noorwegen; het kofschip *Jan Freerk*, kapt. G. H. Smit, met Zout van Liverpool; het smakschip *de Vrouw Petronelle*, kapt. P. E. de Jong, met Hout van Dantzig; het kofschip *Petronella*, kapt. I. A. Schuring, met Teer van Stokholm. — Den 19 dito het schonerschip *Orwell*, kapt. R. Cubitt, met Ballast van Londen. — Den 20 dito het kofschip *Vriendschap*, kapt. J. R. Kuper, met Hout van Noorwegen; het schonerschip *Speculationen*, kapt. N. M. Lindegaard, met Zuiker van Brazilie.

Uitgezeild: Den 15 September, de schonerschepen *Flora*, kapt. J. Mauldon, en *Hope*, kapt. W. Cousins, beide met Boter naar Londen; het tjalkschip *de Vrouw Maria*, kapt. J. H. Aden, met Granen naar Duinkerken; het kofschip *Aurich*, kapt. J. C. Ebeling, en het smakschip *de Vrouw Elisabeth*, kapt. J. Cappen, beide met Ballast op avontuur. — Den 16 dito het kofschip *Catharina*, kapt. H. Heeren, en het sloepschip *Diana*, kapt. J. Oestman, beide met Ballast op avontuur. — Den 17 dito het kofschip *Egbertus*, kapt. L. E. Tiktak, met Ballast op avontuur. — Den 18 dito de kofschepen *Jacoba Catharina*, kapt. D. L. Kuipers, *de Jonge Freerk*, kapt. P. A. Visser, en de smakschepen *Alida*, kapt. H. B. Drok, en *Jeltina*, kapt. L. P. de Vreede, alle vier met Ballast op avontuur. — Den 19 dito het kofschip *Aurora*, kapt. L. B. Janssen, met Ballast naar Weener. — Den 20 dito het birkschip *Wilhelm Fredrik*, kapt. H. Sundbij, met Ballast naar Noorwegen. — Den 21 dito het kofschip *de Jonge Simon*, kapt. A. Sluik, met Ballast op avontuur.

M E N G E L W E R K.

LOSSE PAPIEREN UIT DE PORTEFEUILLE

VAN

OOM JONAS.

„ Lieve beste Joontje!" zeide mijne dierbare wederhelft Belle-Mietje, op een zomerschen morgen van 't jaar onzes Heeren 1833, tot mij, op dien zoetsappigen toon, die de dochteren Eva's zoo zeer eigen is, als zij de Heeren der schepping, bij den neus willen krijgen; — „ Lieve beste Joontje, hoe komt het toch dat de *ana's* zoo zeldzaam worden, dat men, die interessante en amusante lektuur, die zoo uiterst geschikt is, om een mensch voor de zamenleving te vormen, bijna geheel mist?"

Ik. Och Schatje! dat is ook al eene der zure vruchten van den revolutie-geest.

Belle-Mietje. Kom, kom Joontje! nu wilje me wat op de mouw spelden; — wat heeft de revolutie met de *ana's* gemeen?

Ik. Wat die helsche factiegeest er mede gemeen heeft? Wel niemand denkt, droomt, spreekt of schrijft thans anders als over Politiek, en de Politikiana zijn in dezen tijd zoo *laf* en *smakeloos*, dat niemand er van gediend blieft. Maar boutje, stelje gerust, dat is maar voor een tijd, als de groote Akteurs eens zullen hebben uitgespeeld dan zal het *ana's* regenen, die niet alleen *politiek*, maar ook *domestiek* zullen zijn, en bij welker lezing menig vroom Christen een kruis zal slaan. — De liefhebbers staan al te watertanden naar de *Lodewijk Philippiana*, *Pedroiana*, *Miguelliana*, *Wellingtonniana*, en *Leopoldiana*, waarvan sommigen hen zullen doen lagchen en anderen hen zullen doen huilen, wel te weten als zij dan nog tranen zullen over hebben om eenig leed mede te beschreijen.

Belle-Mietje. Wat je zegt Joontje, is dat heusch waar? Kom dan zal een fatsoenlijk mensch nog weer kunnen lezen, zonder veel tijd te verdoen. Want die *ana's* zijn inderdaad de *quintescentia* van 't menschlijk leven, en maken dat men alleen het belangrijke, verrassende en aardige van iemands *carrière* onder het oog krijgt. Wat drommel kan ons al dat *dagelijksche* scheelen? daarop gewis, ja ik houde het vol, daarop alleen is het naïve vers van Gellert:

„ Hij leefde, nam een vrouw en stierf" —

eene satijre.

Ik. Maar Schat wat wordje verbazend geleerd, en dat alleen om in bloemrijke bewoordingen te ommantelen, dat je een liefhebster bent van het lezen van [illegible] *Chronique scandaleuse*; de meeste *ana's* zijn toch inderdaad niets anders. [illegible]

[illegible] Nu je naar 't Echtgenooten [illegible] hebben, ik bezit als vele vrouwen, gaarne de donkerste zijde van het menschelijk karakter, zeker alleen om de afkeer, die ik van de ondeugd heb, gedurig aan te wakkeren en te verlevendigen. — Maar mij dunkt Joontje, er zullen nog wel interessanter *ana's* voor den dag komen, zoo als bij voorbeeld, de *Talleyrandiana*, de *Palmerstonniana*, de *Adairiana* en bovenal de *Greyiana*.

IK. Neen vrouw, neen die komen nooit in 't licht, dat is onmogelijk.

BELLE-MIETJE. En waarom zou dat onmogelijk zijn?

IK. Om dat de drukpers zich nimmer verlagen zal om zoo iets schandelijks te drukken; omdat als de Chronique scandaleuse dier staatkundige zielverkoopers in 't licht verscheen, de zon van schaamte zich in een nevel zoude hullen, en de Egyptische duisternis ten tweedenmale het aardrijk overdekken.

BELLE-MIETJE. Kom, kom Joontje! nu slaje weer buiten; 't is toch wat te zeggen voor een eerlijk Christenkind, dat dit nog zal moeten beleven dat haar man, het weinigje verstand, waarmede de hemel hem begiftigde geheel verliest, ter wille van de *politiek*. Ach zoo lang er zoo *gepoliticeerd* wordt hebben de vrouwen niets aan hunne mans, ze hebben nergens tijd toe dan om de Courant te lezen en gek te worden. Maar laat ons hier een speldje bij steken, manlief! en daar je toch altijd leest, en opschrijft moest je mij het plaisier doen, om terwijl ik met *Jobs* geduld naar die toegezegde *Groothansiana* wacht, mij van een geleerde, van een poëet of van een kunstenaar, iets soortgelijks mede te deelen.

IK. Als ik je met *wat ouds* dienen kan, dat wil zeggen met iets dat niet *spik splinter nieuw is* dan wil ik U eenige FUSELIANA mede deelen.

BELLE-MIETJE. FUSEL, wie henker is dat geweest, die naam hoorde ik nimmer noemen? —

IK. HENDRIK FUSELI geboren te Zurich in 1771, en overleden in 1825 te Londen, was een voornaam Schilder, die veel over de theorie der kunst heeft geschreven. Zijn smaak viel meest op Idealische voorstellingen, zoo dat hij zijne meeste stukken aan de beste dichters ontleende: hij was buitengewoon werkzaam, heeft meer dan 70 groote stukken vervaardigd en meer dan 800 teekeningen of schetsen nagelaten, die allen getuigen dat hij een genie was, die in alles oorspronkelijk bleef, tot in zijn koloriet toe; hoe zeer overdrevenheid zelf zijne beste stukken ontsierde, waar zeker zijne afgodische eerbied voor en de zucht tot slaafsche navolging van MICHAEL ANGELO veel toe hebben bijgebragt. Hij was een vriend van LAVATER en later van THOMAS LAURENCE, en zijne Platonische liefde voor MARIJ WOLSTONECRAFT, heeft ruime stof gegeven om zich ten zijnen koste te vermaken. — In 1799 wierd hij Hoogleeraar in de Schilderkunst, en later tevens bewaarder (Conservator) van de Koninklijke Akademie te Londen. — Zijne geestige gezegden, hoe bijtend zij dikwijls waren, vermaakten onder zijne leerlingen zelfs diegenen die er aan ten doel stonden. De volgenden behoort men niet in de laatste plaats onder zijne *ana's* op te nemen.

Een zijner leerlingen hem eene teekening vertoonende, zeide vrij verwaand tot hem: „ Zie daar mijne schets, die ik heb afgemaakt zonder mij van een enkel korstje brood „ te bedienen."

„ Dit is ongelukkig voor Uw schets," antwoordde FUSELI, „ koop dadelijk een „ brood van twee stuivers, en veeg ze uit."

„ Wat zie-je daar toch?" zeide hij tegen een ander die zeer afgetrokken zat te kijken, „ niets Professor." „ Niets jongeling" hernam FUSELI; „ niets! men behoort altijd *iets* te zien, gij moet altijd het duidelijk beeld voor oogen hebben van hetgeen gij schilderen wilt. Ik zie altijd materieel voor mij wat ik schilder; gave de Hemel dat ik schilderen kon gelijk ik zie!"

NORTHCOTE en OPIE, die even als hij aan de Akademie geplaatst waren, hadden hem reden gegeven om ontevreden op hem te zijn, zij begaven zich naar hem toe, om zich deswegens te verontschuldigen. Zoodra FUSELI hen zag aankomen, opende hij de deur en riep hen toe: „ komt om Gods wil spoedig binnen, gij zult mij ongelukkig maken." „ Hoe dat zoo?" vroeg OPIE, „ Hoe dat?" hernam FUSELI, met grooten ernst, „ wanneer mijne buren u zagen was mijn goeden naam verloren. Zij zouden zeker zeggen: die arme mijnheer Fuseli! zie daar een deurwaarder (op OPIE wijzende) die hem komt arresteren, en een joodsche schagcheraar (op NORTHCOTE wijzende) die zijn meubels komt in beslag nemen; komt dus spoedig in, om te verhoeden dat men U niet zie."

FUSELI bezigtigde NORTHCOTE's schilderij, de geschiedenis van Bileäm voorstellende. Deze vroeg hem hoe hij het vond? Voortreffelijk," antwoordde FUSELI, „ gij hebt uw ezel als een engel geschilderd...... maar ongelukkig uw engel als een ezel."

Een lastig indringer kwam op zekeren morgen bij hem, zeggende: „ Ik hoop dat ik niet indiscreet ben?" „ Ja wel!" zeide FUSELI, vrij barsch. — „ Nu dan zal ik morgen terug komen." — „ Neen, neen, dat niet, dewijl gij dan toch morgen weer indiscreet wilt zijn, is het beter dat gij heden, daar gij er nu zijt, U haast mij te zeggen, wat gij van mij verlangt."

FUSELI kon den beeldhouwer NOLLEKINS niet verdragen, omdat hij uiterst gierig en tevens een bloodaard was. Eens met denzelven bij den bankier COUTTS ten eten zijnde, kwam MRS. COUTTS in het kostuum van MORGANE dansende binnen, en verlustigde zich met ieder der gasten met haren dolk te dreigen. Toen zij NOLLEKINS genaderd was riep FUSELI haar luide toe: „ Stoot toe, stoot toe, gij weet immers „ dat NOLLEKINS even min hart in het lijf heeft als zijne beelden."

BLAKE, de geestenziener, toonde hem een zijner zonderling zaamgestelde schilderijen. „ Ik wed," zeide FUSELI, „ dat iemand U gezegd heeft dat het fraai was." „ Ja," antwoordde BLAKE, „ de Maagd Maria is mij verschenen en heeft mij betuigd dat het volmaakt schoon was, wat weet gij daartegen te zeggen?" „ Och niets, hernam FUSELI, dan alleen dat de Maagd Maria in het vak der schilderkunst, eene slechte smaak heeft."

In een zijner Akademische voorlezingen noemde hij de Landschapschilders, de *Plaatsbeschrijvers* (Topographisten) *der schilderkunst*. De portraitschilder BEECHEIJ stootte den naast hem zittenden landschapschilder *Turner* aan; doch toen een oogenblik later FUSELI de liefhebbers van portretten lieden noemden, die, nadat zij eenige guinjes hadden betaald voor het schilderen hunner herzenloozen koppen, voor beschermers van de kunst wilden doorgaan, was het TURNERS beurt om BEECHEIJ aan te stooten. Toen de les geeindigd was, ging de laatste tot den Hoogleeraar en zeide: „ Gij hebt ons daar slecht afgemaald." „ Neen," antwoordde FUSELI, „ niet U, maar de domkoppen die U gebruiken."

Een Beeldhouwer had een ontwerp van een Grafgesticht ten toon gesteld, op welke een slang zich in den staart beet. FUSELI zag met minachting op dit afgesleten zinnebeeld der onsterfelijkheid, en zeide tegen den kunstenaar: „ Ik zoude liever *iets nieuws* verlangen." „ Maar hoe iets nieuws te vinden?" vroeg deze. „ Niets is gemakkelijker," hernam FUSELI, „ ik kan U dadelijk er aan helpen. Toen ik naar Rome vertrok heb ik in de straat *Sint Martin* twee vettewariers achtergelaten, die sneedjes spek sneden, tien jaren later, bij mijn terugkomst, vond ik mijne twee vettewariers nog altijd spek snijden. Er zijn nu weder tien jaren verloopen en mijn twee vettewariers snijden nog spek. Houw mij deze beide snaken in steen; als dat geen zinnebeeld van de eeuwigheid is, dan heb ik er geen verstand van."

Tijdens de tentoonstelling zijner gallerij van schilderstukken naar MILTON, kwam hij aan de bank van den heer COUTTS en zeide tot een der deelgenooten in het kantoor, dat hij eenig geld behoefde voor een klein reisje: „ Hoe veel verlangt gij?" „ Hoe veel? Wel niet minder dan 20 guinjes, en daar dit een som van belang is, heb ik U 24 uren te voren willen waarschuwen." — „ Ik bedank U wel zeer, „ zeide de kassier, den schertsenden toon van FUSELI nabootsende, „ wij zullen ons gereed houden ter uittelling; maar daar het geld bij ons schaars is, zoudt gij, ons zeer verpligten met ons eenige toegangkaartjes voor uwe galerij te schenken; — dat zal dan weder zoo veel meer in de kas zijn, en uwe tentoonstelling voor ledig te staan behoeden? FUSELI drukte hem de hand, zeggende: „ Drommels mijnheer! ik zal U volgaarne [illegible] toegangkaartjes geven; ik heb zoode het oordeel van liefhebbers, kenners, [illegible] [illegible] uwe vrienden zenden.

FUSELI was zeer bijziende, zoodat hij altijd zijn werk op zekeren afstand door een lorgnet moest beschouwen; dit gebrek heeft aan zijn talent zeker nadeel gedaan, en stelde hem eens aan de wraak van een zijner leerlingen bloot, die een bank dwars over 't pad plaatste, dat hij gewoonlijk doorging. — Hij viel, niet zonder dat hem zulks pijn veroorzaakte; „ Goede hemel," zeide hij, „ ik mag in 't vervolg mijn knieën wel een bril opzetten."

OVER DE WEGEN EN OPENBARE RIJTUIGEN IN GROOT BRITTANJE.

Onder dit rubriek vindt men een zeer belangrijk artikel in den met regt geachte Revue Brittannique van April 1833.

Hetzelve bevat eene korte schets van den voormaligen en tegenwoordigen staat der openbare middelen van vervoer in dat Rijk, en van de groote verbeteringen die daaraan zijn toegebragt; zeer nuttige wenken nopens de behandeling der paarden voor dit soort van Rijtuigen, over de voorname oorzaken van het omvallen der Rijtuigen, over de beste wijze om de plaatsing der pakgoederen doelmatig te regelen, over de gevaren waaraan de reizigers het meest zijn bloot gesteld, enz., enz.

En vermits vele der in dit artikel vervatte aanmerkingen, hoezeer eigenaardig van toepassing op Groot Brittanje, nogtans ook in zekeren opzigte, van toepassing kunnen gerekend worden op de openbare middelen van vervoer te lande in ons Vaderland, alwaar aan dit gedeelte van de openbare dienst, sedert de laatste jaren, ook groote verbeteringen zijn toegebragt, zoo achten wij, dat het onzen lezeren aangenaam zal zijn, wanneer wij een kort uittreksel van dat artikel in ons Mengelwerk overnemen.

„ Die vorsten en vorstinnen van de duizend en een nacht (Arabische nachtvertellingen) die door de bescherming der Toovergodinnen met eene zoo groote gemakkelijkheid van verplaatsing begunstigd waren, zouden, indien zij weder ter aarde verschenen, niet weinig verwonderd zijn, zich te zien overtreffen door den eenvoudigen burgerman, die in deze tijden van eene openbare Diligence gebruik maakt.

„ De snelheid, waarmede men tegenwoordig reist, is verwonderlijk: in ander half uur begeeft men zich van Liverpool naar Manchester; men doorloopt op die wijze eenen afstand van twaalf uren. Het is bekend dat Lord LONDONDERRIJ, na op maandag avond zijne redevoering in de kamer der pairs uitgesproken te hebben, in eene postchais tradt, bespannen met vier paarden, en zich op den avond van den volgenden dag, voor de deur van zijn Hôtel te Durham bevond: Hij had dus een afstand van 83 uren, in 24 uren afgelegd.

„ Doch om niet te spreken, van de particuliere Rijtuigen, maar alleen van de *openbare* middelen van vervoer, is er niet iets verwonderlijk in de tegenwoordige snelheid onzer Diligences?

„ Laatstleden Maandag (schreef mij een mijner vrienden,) jaagde ik in de ommestreken van Brighton, de volgende Dingsdag gebruikte ik het middagmaal bij mijnen vader te Dublin: honderd drie en dertig mijlen in minder dan drie dagen! zie hier hoe dit geschiedde.

„ Ik vertrok van Brighton, met eenen nachtwagen, kwam te Londen tijdig genoeg, om van de brievenmaal van Holijhead gebruik te maken, en dank zij de Stoomboot die mij over de zeeëngte bragt, ik bevind mij te Dublin drie dagen na mijn vertrek.

„ Niet alleen dat men tegenwoordig spoediger reist, maar men reist ook vermakelijker; het is bijna een genot van luxe voor den Rentenier en den eenvoudigen burger. Het zoude van belang zijn in een opzettelijk onderzoek te treden, naar de verbetering en de volmaking onzer openbare rijtuigen. In 1662 telde men er in Engeland slechts zes, en nog werden zij beschouwd als van eene slechte uitvinding, die geen weldenkend mensch moest aanmoedigen.

„ Zekere JAN CROSWELL, lid van het gouvernement en toenmaals zeer bekend door zijne schotschriften, een der wijzen van zijn tijd, betoogde het gevaar dezer rijtuigen, waarvan het eindelijk gevolg, volgens hem, moest zijn, om de landelijke kasteelen te ontvolken, en om de echtgenooten der land-Edellieden van hunne huisselijke bezigheden af te trekken.

„ Vóór bijna 100 jaren, in 1742, vertrok de Oxfordsche Diligence van Londen des morgens ten 7 ure, en kwam te Tubridge tegen den middag. Tegen 5 ure des avonds bereikte zij Highwijcombe, alwaar de Reizigers overnachtten, en eerst des anderen daags, kwam men te Oxford. Thans doorloopt men in minder dan zes uren den afstand, waartoe in die tijden twee geheele dagen vereischt werden."

(Hier verzoekt de schrijver zijne lezers hunne verbeelding een weinig bot te vieren, door te vooronderstellen dat een bejaard edelman, die in het jaar 1742 den slaap van Epemenides is ingeslapen, eensklaps in 1833 ontwaakt bij Poccadelij; hij wrijft zich de oogen en ziet eene soort van struikroover bekleed met vodden, die met haast tot hem komt.) [Dit zijn sjouwers, die zich bij de kantoren der Diligences ophouden.]

„ Van welk rijtuig maakt UEdelheid gebruik?

— „ Ik ga naar Exeter, antwoord de grijsaard met eene zwakke stem.

— „ Gij komt van pas .... zie hier den wagen .... de paarden staan voor ons .... waar is uw bagaadje?

— „ Neen, neen, gij vergist U, dat is een particulier rijtuig.

— „ Hoe, hoe, herkent gij de *Komeet*, (naam der Diligence) niet? spoedig, spoedig haast u, zij vertrekt oogenblikkelijk.

Men stoot, men dringt, en pakt den grijsaard in, zeer verwonderd over deze overhasting en die met groot schreeuwen om zijne pakgoederen vraagt; sedert lang zijn zij onder het dek geplaatst.

Echter hij neemt plaats, zijn oog houdt zich met verwondering op een man gekleed in het zwart, die op den bok zit.

„ Wie is, vraagt hij aan een van zijne medereizigers, die welgekleedde heer, die ons zal begeleiden?

— Dat is geen heer, antwoordt hem een man, gekleed in het zwart, die tegen over hem zit, en die een der eigenaren van de onderneming is, het is een jongman die altijd de Komeet begeleid heeft, en die zijne taak zeer goed kent.

— Verschoon mijne verwondering, ziende zijne witte halsdoek, zijne groene handschoenen, en zijne uitmuntende houding, was ik in het denkbeeld, dat het eenig jongman van goeden huize was, die door geestdriftige grilligheid zich vermaakte om in deze tijden te wedijveren met onze voormalige karlieden.

— Zonder twijfel, antwoordt de eigenaar, heeft mijn heer langen tijd op het vaste land gereisd en kent het hedendaagsche Engeland niet meer?

De andere passagiers zien elkander aan, lagchen en twijfelen niet of hun buurman is niet wel bij zijne zinnen, of eenig oud kolonist, komende uit de wildernissen van Amerika. Inmiddels gaat het rijtuig voort en weldra is men buiten Londen.

— Hoe zijn wij reeds van de Straat af, schreeuwde de grijsaard.

— In Londen zijn geen keistraten meer, antwoord men hem.

— Ach! ach! schreeuwt onze reiziger in zijne verbaasdheid, maar het rijtuig gaat toch zeer snel.

— Neen, antwoordt de eigenaar, gedurende dit eindwegs, gaat het rijtuig zeer langzaam, tegen het eind der reis zullen wij ons wegens dit verwijl schadeloos stellen.

In vijfentwintig minuten komt men te Brentfort aan; de grijsaard trekt zijn horologie uit:

— Gij noemt dit langzaam rijden, zeide hij, 25 minuten! maar ik bevind mij hier. Deze straten zijn morsig en deze keijen puntig als in mijne jeugd. Het is wel de oude goede stad Brentfort, zoo als ik ze oudtijds gezien heb, niets is veranderd, welk lid heeft deze stad in het parlement gezonden?

— De heer HUME, de man van den tijd die met de meeste bekwaamheid aan de Cijffers doet zeggen, het geen hij wil dat ze zullen uitdrukken.

— Zonder twijfel een groote landeigenaar in het graafschap?

— Geen duim gronds, Mijn Heer! het is een Schot, geboren te Montroze.

— Ja die Schotten steken zich overal in, zonder twijfel heeft hij een groot vermogen door den handel verkregen.

— O in het geheel niet, het is een geneeskundige, die zijn fortuin in Indië gemaakt heeft.

Groot is de verbaasheid van den man van het jaar 1742 hier over; en het geraas der raderen; de ongelijke straten van Brentfort wrijvende, doet het gesprek ophouden. Twintig minuten hierna komt de komeet te Hounslow. De Edelman heeft honger, hij ziet met vermaak dit punt van stilstand, waardoor hij in de gelegenheid zal zijn te ontbijten. Hij wrijft het voorhoofd, trekt op nieuw zijn horlogie en zucht.

— Wij reizen wel snel Mijn Heer! en het komt mij voor, dat deze snelheid niet zonder gevaar is, wat zegt gij er van? gelukkig zullen wij een weinig uitrusten.

Overgenomen. — (*Het vervolg hierna*)

De Leden des Bijbelgenootschaps, behoorende tot het *tweede* Bijbeldistrict in Vriesland, worden ter Vergadering opgeroepen tegen *Vrijdag* den 27 September 1833, des morgens ten 11 ure, bij *Wilhelmis*, in het Zaaltje te Leeuwarden.

In naam van den Presidens der [illegible]

[illegible]

Daar het gewone Jaarlijksch Collect, tot inkoop van Turf voor de Roomsch Catholijke Armen van Leeuwarden, zal plaats hebben op Woensdag den 25 dezer, zoo herinneren de Voogden van gemelde Gezindheid zich met genoegen, de door hunne Stadgenooten in het vorig Collect betoonde milddadigheid, en meenen het bijna overbodig te zijn, om wederom die milddadigheid in te roepen, daar het ruimschoots bewezen is, dat ieder zonder onderscheid van Gezindheid met hunne groote behoeften bekend is, en wel wederom bereid wil zijn dezelve, zoo veel mogelijk, door ruime bijdragen te lenigen.

De R. C. Armvoogden,

Leeuwarden, N. L. METZ, *President*,
den 19 September 1833. N. ROMPEL, *Secretaris.*

Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De Directie maakt bekend, dat, door haar te Rotterdam op de hieronder vermelde dagen, de daarbij opgegevene goederen zullen geveild worden, als:

Dingsdag den 22 October 1833.

6193 Kanassers en Kranjangs JAVA SUIKER, liggende te Rotterdam.
3551 Dito dito DITO, liggende te Dordrecht.

Woensdag den 23 October 1833.

174 Kisten JAVA INDIGO, liggende te Rotterdam.

De Veil-Condition, benevens de monsters der Suiker, zullen in tijds worden uitgegeven.

Amsterdam, G. SCHIMMELPENNINCK, *President.*
den 18 September 1833. DE CLERCQ, *Directeur, fungerend Secretaris.*

*** Ondertrouw:
Sneek, BROER STELLINGWERFF, en
den 14 September 1833. AKKE WILHELMIJ.

Strekkende deze tot kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden, zoo binnen als buiten de Stad.

*** Getrouwd te Leeuwarden, den 18 September 1833:
JAN WILHELMUS ROOS, en
SOPHIA DE VRIES.

*** Getrouwd:
Harlingen, Mr. SCHELTE WIJBENGA, en
den 19 September 1833. AUGUSTA FONTEIN.

LEEUWARDEN, den 15 September. Heden verloste door Gods goedheid gelukkig van eenen welgeschapenen ZOON, P. S. SEVENSMA, hartelijk geliefde Echtgenoot van F. H. LUIKING.

*** Heden avond verloste van eene DOCHTER, CLIMINTIA ADRIANA VON EISHSTORFF, geliefde Echtgenoot van C. U. F. DEGERING.
Dockum, den 16 September 1833.

*** Mijne geliefde Echtgenoot, BRANDINE J. REIJZER, werd heden morgen verlost van eene welgeschapene DOCHTER. JACOB S. DE VRIES.
Sneek, den 18 September 1833.

*** Heden beviel van eene welgeschapene DOCHTER, MARTHA SCHELTEMA, geliefde Echtgenoot van F. VENING.
Hoogeveen, den 19 September 1833.

*** Heden verloste van een' welgeschapen ZOON, IEFKE C. HELDER, geliefde Echtgenoot van K. H. GORTER.
Damwoude, den 19 September 1833.

LEEUWARDEN, den 14 September 1833. In den avond van den 13 dezer overleed alhier zeer onverwacht, aan de gevolgen van eene hevige beroerte de Welgeboren Vrouwe JACOBA VAN POPPENHUIZEN, Weduwe wijlen den Heer J. C. F. STERN, in den ouderdom van negen en dertig jaren en eene maand.

*** Tot innige droefheid van mij en mijne vier kinderen overleed heden na een langzaam verval van krachten mijn waarde Echtgenoot, de Wel Eerw. en Zeer Gel. Heer MARTINUS KIM, Evangelie dienaar te Metslawier en Nijawier, in den ouderdom van ruim 57 jaren. M. A. S. RUSSING,
Metslawier, den 15 September 1833. Wed. KIM.

*** Heden overleed tot mijne droefheid, aan eene hevige en smartvolle kroepziekte, van slechts eenen dag, mijn eenig en hartelijk geliefd Zoontje, JOHANNES, slechts den ouderdom van 5 jaren en drie maanden bereikt hebbende.

Leeuwarden, H. J. SPORRE,
den 20 September 1833. *Onderwijzer.*

Deze dient ter bekendmaking aan Familie, Vrienden en Bekenden.

*** Heden trof mij de gevoeligste slag mijns levens, daar het God behaagde, heden morgen ten half zeven ure, door den onverbiddelijken dood uit mijne liefde armen weg te nemen, mijn veel geliefden Echtgenoot TIEMEN D. VAN VEEN, in leven Koopman, en Beurtschipper op het Heerenveen, aan eene hevige en zeer kortstondige ziekte van weinige uren, na eene genoeglijke echtvereeniging van 23 jaren, in den ouderdom van circa 45 jaren. Diep, ja zeer bedroefd is mijn hart, en dat van mijne kinderen, welke, schoon ten deele, hun dierbaar verlies noch niet bezeffen; echter wenschende, door Gods genade en bijstand, in aanbidding te zwijgen.

Lemmer, OEKE W. MONSMA;
den 20 September 1833. Wed. T. D. VAN VEEN.

*** Het behaagde God, mij heden op nieuw te bedroeven, daar Hij mijn' jongsten Zoon, SICCO, in den ouderdom van vijftien weken tot zich nam.
HINDELOPEN, den 21 September 1833. L. GERLSMA.

*** Op heden in den vroegen morgen behaagde het der goede Voorzienigheid van mijne zijde weg te nemen mijne geliefde Huisvrouw ANNA WIJTEMA, in den ouderdom van zeven en vijftig jaren; hare laatste jaren waren kwijnende en smartvol, echter stil en gelaten in den Goddelijken wil. Ns. Es. SCHELTEMA.
Dockum, den 22 September 1833.

De Prijs der Boter te Leeuwarden, den 20 September 1833, *f* 26 : 00 à 26 : 50. Grove Kaas *f* 12 : 00 à *f* 13 : 25.

De In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe was dien zelfden dag: Rogge *f* 151 : 50 het Last. — Tarwe *f* 7 : 00 de Mudde.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, DEN 21 SEPTEMBER 1833.

NEDERLANDEN.				Gebl.
Werkel. Schuld.....	2½ pct.	48¼	48¾	48 11/16
Dito dito..........	5 »	92⅜	92 7/16	92½
Uitgestelde Schuld ...		1 13/64		
Kansbiljetten van dito.	*f*	21	21 3/16	21 3/16
Amort. Sijndicaat...	4½ pct.	85	85⅜	85¼
Dito dito	3½ »			
Schatkistbiljetten....	6 »			
OorlogsLasten	5 »			
Leening 1831	6 »			
Handel-Maatsch. ...	4½ »			
FRANKRIJK.				
Ins. Grb. p. 22 Junij	3 pct.	75⅞	76	75⅞
ENGELAND.				
Ins. Grb. p. 13 Mei	3 pct.			
SPANJE.				
Perp. R. Emissie Am.	5 pct.	65⅞	65 15/16	65 15/16
Dito dito à *f* 1000 .	3 »	41 3/16		
Cert. Osy & C. en Leg.	4 »	52¼	52⅜	
Uitgest. 3 pct. Schuld				
Cortes Bons te Lond.	5 »	15		
Engelsche Uitgestelde.				
NAPELS.				
Certific. bij *L. & B.*	5 pct.			
Dito bij *Falconn. & C.*	5 »	85	85¼	
Leen. te L. bij Roths.	5 »			

RUSLAND.				Gebl.
Obl. *H.* 1798 en 1816	5 pct.			
Obl. *Hope* 1828 en 29	5 »	100⅞		
Cert. dito 1831 en 33	5 »	91½		
Obl. te Londen...	5 »			
Cert. te Hamburg..	5 »			
Inschrijving in Assig.	6 »	66¼		
Certificaten van dito	6 »	66		
POLEN.				
Aand. met Lot. fl. 100.	*f*			
PRUISSEN.				
Aand. met Lot. R. 50	*f*			
OOSTENRIJK.				
Aand. met Lot. *f* 100	*f*			
Dito dito *f* 250.	4 pct. -			
Metalliek	5 pct.	91¼	91½	91¼
Dito te Lond. gen.	5 »			
Dito	2½ »			
W.-Bank bij *Goll & C*	5 »			
Dito	4 »			
Cert. Stadsb. bij dito	2½ »			
Ween. Bank-Actien	3 *f*			
DENEMARKEN.				
Negot. te Londen.	3 pct.			
BRAZILIEN.				
Neg. bij Roth....	5 pct.			

Columb. 2de leening van 100 £st. 19¼; van 250 £st. 17⅞; onbep. Coupons *f* 3 13/16; kleine dito *f* 4, 1/16; blaauwe Grieken van 300 £st. 28⅝; kleine Coupons *f* 6¼; Cortes van 510 £st. 15.

De Notaris J. A. SCHAAFF, te Stiens, zal, op Woensdag den 25 September 1833, des morgens ten 9 ure, op Martena State te Cornjum, bij boelgoed, verkoopen:

Eene Piano-Forte van *Meijer*, een staande Klok, eene hangende Lampet met albasten bak of kom, een Weerglas, onderscheiden Spiegels en Schilderijen, eene Ganglantaarn, 2 Bedden met toebehooren, 3 Kagchels, 2 Tapijten, 1 gekleurd dito extra groot en nieuw, eenige witte Glasgordijnen, een Ledikant, een Rustbank, Boekkast en onderscheidene groote Kasten en Kisten, een Geldkistje met ijzer beslag, 12 Stoelen met matten, 6 dito met roode zittingen; eene Kapchais met raamt en lange dissel, een nieuw Chaiskussen, 1 Appelwagen, 2 Aardkarren, Kruiwagen, en ander Tuingereedschap; voorts een porseleinen Kabinet-Stel, 2 zwarte Theeserviesen en ander fijn en grof Aardewerk, Koper, Tin, Blik en IJzer Keukengereedschap, een paar groote houten Schalen, en hetgeen meer zal worden geveild.

De Notarissen HANBKUIJK en WIJMA, te Harlingen, zullen ...dag den 25 September 1833, bij de eindelijke toewijzing, des ... ure, in het Heeren Logement, publiek verkoopen:

1. Eene uitmuntende HEEREN HUIZINGE, staande aan de Noorderhaven ... Harlingen, wijk A, no. 22, voorzien van 6 diverse moderne Kamers, Keuken, groote gewelfde Kelders en verdere gerijfelijkheden, alsmede de daaraan verbondene welbekende Zeepziederij, genaamd *de Witte Hand*, met al deszelfs toebehooren, van Kuiperij, Loog- en Oliebakken, Ketel van ruim 75 ... groot en wat dies meer is, sub letter A, no. 71, en voorts de achter de Zeepziederij staande STALLING en WAGENHUIS, en zoo voorts, sub A, no. ... en 80, bij den Heer *J. Huidekoper* bewoond en gebruikt.
2. Een hecht en sterk PAKHUIS, tegen over het 1ste perceel, wijk A, no. ... waarin drie Boven- en Onderloogbakken, Kalkbak en zoo voort, en hetwelk ... ven voor berging van Granen wordt gebruikt, waarbij behoort het plek Grond liggende tusschen dit en het volgende perceel.
3. Een sedert weinige jaren geheel verbouwd PAKHUIS, genaamd *Macedonie*, aan de Noorderhaven aldaar, wijk A, no. 23, zeer gelegen voor Binnen- en Buitenlandsche op- en afslag van Granen en andere goederen.
4. Een extra groot en uitmuntend PAKHUIS, genaamd *het Kalf*, staande aan de Westkant van het Noordijs, aldaar wijk C, no. 84 en 85, met eene in hetzelve verbondene HUIZINGE en annexen, te zamen verhuurd voor *f* 280 's jaars.
5. Een HUIS, bij de Nieuwstraat aldaar, wijk D, no. 88, in tweeën verhuurd voor *f* 35 en *f* 26 in het jaar.
6. Eene HUIZINGE, aan den Stadswal, bij de Westerkerk aldaar, wijk H, no. ...
7. Twee HOUTSCHUREN en een PAKHUIS, met derzelver ERF, aan de Zuiderhaven aldaar, wijk H, no. 213.
8. Een stuk GROND, *het Balkland* genaamd, naast het vorige 7de perceel, zeer geschikt voor een Hout- of Timmerwerf, als hebbende het regt om van de publieke Straat afgesloten te worden, doch eene vrije passagie als Kerkpad overlatende.

Het 1ste en 2de perceel den 12 November 1833, doch wat de Zeepziederij en annexen aangaat, ook terstond als zoodanig te aanvaarden; het 3de perceel op den 1 October 1833, het 5de en 6de perceel den 12 Mei 1834 en het 7de en 8ste perceel den 12 November 1833 te aanvaarden.

Intusschen kunnen voorschreven perceelen ook *uit de Hand* worden gekocht, te bevragen bij den eigenaar den Heer J. HUIDEKOPER, te Harlingen, en zijn alle perceelen breeder bij Biljetten omschreven, en voor zoo veel het eerste aangaat alleen te bezigtigen des daags voor en op de respective zitdagen.

De Notaris G. W. POSTHUMA, te Dockum, zal, ten verzoeke van S. K. BAKKERS, in kwaliteit van Voogd over de minderjarige Kinderen van wijlen *M. van der Veen*, ten huize van deszelfs Wed. aldaar, bij boelgoed en gereeden gelde, presenteren te verkoopen, telkens des morgens ten 9 ure, als op

Donderdag den 26 September 1833.

WINKELGEREEDSCHAPPEN, bestaande in eene Toonbank, Winkelplanken, blikken en houten Trompen, Bussen, Doozen en Vaten, koperen en houten zoo groote als kleine Schalen, met eene aanzienlijke partij Maten en Gewigten, onderscheidene Stellingen; voorts MEUBELEN en HUISSIERADEN, bestaande in een ipen Kabinet, mahoniehouten Secretaire en eiken Chifoniëre, Schrijflessenaar met Kastje, Koper, Tin, IJzer, Glas, Porselein en Aardewerk, Spiegels, Stoelen en Tafels, vier Kagchels, Linnen en Wollen, Bedden met toebehooren, Mans Lijf en Kleederdragt; alsmede een Piano van *Meijer*, met vijf Octaven en een staand Uurwerk; en op

Vrijdag den 27 September 1833.

DISTELEERDERIJGEREEDSCHAPPEN, bestaande in een koperen Disteleerketel, Slang, Helm, Hevel, Leidpijpen, Bakje, Tregter en dito Doofketel, een Slangvat, Tang, Loete, Rooster, Deurtjes en ijzeren Beugel, eene groote Pomp; en voorts eene aanzienlijke partij Fusten en Vaten, van onderscheidene grootte, en hetgeen meer op die beide dagen te voorschijn zal worden gebragt.

Belangrijke Publieke Verkooping.

De Secretaris A. L. POTMA, te Workum, als last hebbende van zijne Principalen, zal, ten overstaan van den Notaris G. KEUCHENIUS, te Koudum, op Vrijdag den 27 September 1833, provisioneel, ten huize van *J. M. Hoekstra*, in het Wapen van Friesland, en op Zaturdag den 12 October 1833, finaal, ten huize van *Christiaan P. Suhr*, in de Groote Stal te Workum, telkens des namiddags ten half drie ure, bij strijk- en verhooggeld, *in tien perceelen*, presenteren te verkoopen:

Eene zeer vruchtgevende ZATHE en LANDEN, met HUIS, SCHUUR en HIEMING, staande en gelegen aan den Trekweg onder de stad Workum, groot volgens Kadastrale meting 32 bunder 90 v. roede 10 v. el, alle Greidlanden, komende te zamen op een belastbaar inkomen van *f* 911 : 55, en bezwaard met 46 pondematen einzen 3 penningen 8 voeten Floreen, zoodanig als zulks in huring is bij *Alle Bokma* voor 's jaars *f* 910; kunnende St. Petri en 12 Mei 1834 vrij worden aanvaard; benevens nog 4 bunder 12 v. roede 20 v. el best GREIDLAND, gelegen nabij voren omschreven Zathe, in twee stukken; breeder bij Biljetten gespecificeerd.

Kunnende de Conditien inmiddels bij bovengenoemden Secretaris en Notaris worden vernomen.

Mr. L. J. HUBER, Notaris te Sneek, gedenkt publiek, ten huize van *O. Lindeman*, in het Leeuwarder Veerhuis aan de Pol te Sneek, op Zaturdagen den 28 September, bij de beschrijving en den 5 October 1833, bij de finale toewijzing, telkens des avonds ten 7 ure, tegen uitloving van strijk- en verhooggeld, te verkoopen:

De GEREGTE HELFT van eene TREKSCHUIT cum annexis, met het regt van Veer, varende van Sneek op Leeuwarden, et vice versa; zoodanig een en ander is bevaren door wijlen *R. Coopmans*, in leven te Sneek, en waarvan de wederhelft behoort aan den Schipper *P. de Vries*. — Direct na de finale toewijzing te aanvaarden.

Mr. L. J. HUBER, Notaris te Sneek, gedenkt ten verzoeke van Mr. H. HIDDINGA, Procureur aldaar, als lasthebbende van zijn Principaal, publiek bij strijk- en verhooggeld te veilen en aan de meestbiedenden te verkoopen:

Eene overheerlijke, schoone en zeer vruchtbare ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHURE, HOVINGE, BOOMEN en PLANTAGIE cum annexis, groot ... de en gelegen in de Bongier, onder den dorpe Bozum, gekwoteerd met no. 10, groot aan Landen ter naam en faam circa zeventien en een tweede bunder, bij *Gerlof Jacobs Sijperda* in gebruik. — Sint Petri en Mei 1834 vrij te aanvaarden; en zulks in ... perceelen, breeder bij Biljetten omschreven.

Wie gading maakt, kome op Dingsdagen den 1 en 15 October 1833, telkens des namiddags ten twee ure, bij de provisionele en finale toewijzing, in het logement Stad Munster te Sneek, en koope aldaar op voor te lezene Conditien, inmiddels te vernemen ten Kantore van genoemden Notaris.

De Griffier J. STINSTRA, te Franeker, zal, op Zaturdag den 28 September 1833, in de Herberg het Wagentje te Franeker, des middags ten één ure, met crediet verkoopen: Ruim 20 VEULENS, 4 WERKPAARDEN en 8 à 10 vroegmelke kalve KOEIJEN, aangebragt door den Koopman R. D. VAN DER ZEE, te St. Annaparochie.

Bij besloten briefjes, voor den tijd van vijf aaneenvolgende jaren, van Petri en 1834 tot 1839, TE HUUR:

Eene beste GREID- en BOUWPLAATS, onder Brantgum, groot naar naam en faam nagenoeg dertig bunder; thans bij de Weduwe en Erven van *Pieter Jans Zijlstra* in huur en gebruik.

De briefjes moeten gesloten vóór den 26 September worden ingezonden bij den Notaris KLAASESZ, te Ternaard, alwaar de Conditien te vernemen zijn.

Uit de hand TE HUUR of TE KOOP: Eene groote HUIZINGE en BIERBROUWERIJ, met ruime Zolders, Stalling en Schuur, tot bijna alle bedrijven geschikt, staande in een der voornaamste dorpen van Vriesland; op aannemelijke Voorwaarden. — Adres met gefrankeerde brieven onder letter A, ten Kantore dezer Courant.

De ondergeteekende heeft de eer, hare geëerde begunstigers te berigten, dat hare AFFAIRE in MODES, enz., thans verplaatst is op de Nieuwestad, wijk E, no. 18, te Leeuwarden. G. BENOIS,
geb. BRES...

A. T. GALETTE, Chir. Dentiste, heeft de eer het Publiek te verwittigen, dat hij den 29 dezer te Heerenveen zal zijn in het Posthuis bij J. MEIJER, en den 1 October te Leeuwarden, in den Valk, bij STOET; alwaar dezelve over TANDGEBREKEN en MONDZIEKTEN te spreken is.

BILJARTPARTIJ.

Den 27 September e. k., des voormiddags ten elf ure, zullen de Heeren L... van de Societeit, ten huize van de Weduwe ZEVERIJN, te Joure, laten ... biljarten, en aan de winners vrij vereeren: *Eene fraaije ZILVEREN ZAKTABAKSDOOS tot Prijs*, en eene nader te bepalen *Premie*; de Liefhebbers worden verzocht zich voor den bepaalden tijd te laten inschrijven.

BILJARTPARTIJ.

Met permissie van het Edel Achtbaar Bestuur van Haskerland, gedenkt de Logementhouder H. R. VAN DER WAL, in het Tolhuis te Joure, op Maandag 30 September e. k., te laten Verbiljarten: *Eene extra fraaije ZILVEREN TABAKSDOOS* tot prijs, en *eene Premie nader te bepalen*; waartoe alle Liefhebbers worden uitgenoodigd, om zich des morgens vóór tien ure aan te geven, ... na de trekking direkt een aanvang met spelen zal worden gemaakt.

Te LEEUWARDEN, bij P. KOUMANS SMEDING, bij de Hoeksterpoort, Letter K, no. 176.